DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVIII. ZATURDAG den 21sten AUGUSTUS, 1830. N. 33

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE STAATS-COURANTEN.

NEDERLANDEN.

Wy deelen hieronder het vervolg op de pleitrede van den Heer *Spruyt* mede.

"Als verdere bewyzen van den invloed, welken *de Potter* en *Tielemans* op sommige leden der Staten-Generaal hebben willen uitoefenen, en van de oogmerken, die deze beschuldigden daarmede hadden, kunnen de volgende zinsneden uit de brieven van den laatsten aan den eersten van 13 en 27 November 1829, dienen:

"Ik kan U verzekeren, dat de Voogd [door dit woord "wordt de Koning aangeduid] met sommige oude Hee "ren, liefhebbers van slaverny en onbeperkt gezag, "thans geheel alleen staat; al de anderen zyn goed.... "Dit blykt daaruit dat men allerlei voorstellen aan de "Heeren doet, [aan de leden der Tweede Kamer] en "het met bieden en loven meent te winnen; maar dit "brengt geene verandering in de *genomene besluiten.*— "Men zal vooraf, even als Keizer *Nikolaas*, tot vóór Kon- "stantinopel trekken, en geenen vrede sluiten, voordat "men het in zyne hand heeft, om alle de voorwaarden "daarvan zelf te bepalen.

"Ik zie *Certifio* [den Heer *de Brouckere*], dikwyls.— "Hy zoekt my op. Ik kan U verzekeren, dat gy al te "ongunstig over hem denkt. De brief, dien gy hem ge- "schreven hebt, steunt, naar myn inzien, op geen ge- "noegzame gronden; want wat had hy dan toch ge- "daan? .... En indien men hem wantrouwde, waarom "heeft men hem dan de briefwisseling [met den *Cour- "rier des Pays-Bas*] toevertrouwd."

"Eisch, dat men dadelyk een plaatsvervanger voor "*Claessens-Moris* kieze. Benoem geen domoor, maar "zie een welsprekend man te krygen, zoo die te vinden "is. Deze benoeming moet van dien aard zyn, *dat zy "iets uitwerkt.* Zoo *van Meenen* niet vooraf van een "groot aantal stemmen verzekerd is, moeten de dagbla- "den liever in het geheel niet van hem spreken. Hy "heeft reeds zoo dikwyls bot gevangen. Indien men "den Heer *de P.* zelven konde benoemen!"—Deze Heer *de P.* is niemand anders, dan de beschuldigde *Louis de Potter*. Hy spreekt daarvan zelf in een brief van 30 November, en de dagbladen der party hebben hem, op den gegeven wenk, als een geschikt opvolger van den Heer *Claessens-Moris* genoemd.

In een brief van *Tielemans* van den 1sten January 1830 leest men: "Het komt er niet slechts op aan, dat "wy sterk zyn, maar ook dat de Regering ons voor "sterk, dat is voor talryk, houdt. Zoo lang *wy* by de "Tweede Kamer geene meerderheid zullen hebben, "waarop men rekenen kan, zal men slechts met schok- "ken kunnen werkzaam zyn, en de vryheden, die wy "behoeven, stuk voor stuk, moeten ontwringen. Eene "stem meer of minder is dus van belang, en de moeite "waard, om de menschen te ontzien. Is er een Afge- "vaardigde, die openlyk de zaak des volks verlaat, dat "men dan, zonder vrees of medelyden, toesla; daar heb "ik niets tegen. Zulk een voorbeeld schrikt de ande- "ren af; maar indien men op dezelfde wyze de zwak- "ken en vreesachtigen treft, en dat wel alleen, om hun- "ne stem te verkrygen, dan zullen zy welhaast het juk "afgeworpen hebben, en U eens vooral willen ontsnap- "pen. Alle onze pogingen moeten er toe strekken, om "eene meerderheid voor ons in de Kamer te verkrygen. "Zonder meerderheid is er geen heil te hopen, of het "moest in eene omwenteling zyn; ... Arbeiden wy "dus bovenal, om eene meerderheid te verwerven. De "dagbladen vooral moeten dus zorg dragen, dat zy gee- "ne leden afschrikken, wier stem men gewonnen had, "zoo men wat meer beleid had gebruikt. Door middel "der meerderheid bindt men aan de Regering de han- "den."

Het blykt dus uit alle deze brieven, dat *de Potter* en *Tielemans* alle hunne krachten inspanden, om in de Tweede Kamer der Staten-Generaal eene meerderheid te verkrygen. En welk eene meerderheid? Eene meerderheid, *die aan de Regering de handen bond, die alle de vredes-voorwaarden zoude voorschryven*; in een woord, eene meerderheid, die aan den Koning niets dan eene schaduw van gezag overlaten, het by de Grondwet vastgestelde evenwigt der magten verbreken, en dus de instellingen van ons koningryk omver zoude werpen.

Wy gaan thans tot een ander gedeelte van dezelfde briefwisseling over, hetwelk de onderhandelingen betreft met verschillende leden der Tweede Kamer, over de middelen, om tot de kwytschelding der gevangenisstraf van *de Potter* te geraken, of ten minste daarover gerucht te maken. Het blykt daaruit, dat de Heer *van Bommel*, die in de briefwisseling onder den naam van *Melchisedech* voorkomt, by de Regering, pogingen heeft gedaan, om deze tot het voorstellen eener wet te bewegen, die het in vryheid stellen van *de Potter* ten gevolge moest hebben, doch dat *de Potter* zelf hartelyk wenschte, dat deze poging mogt mislukken, omdat alsdan zyne zaak geen geruchts genoeg zoude maken; voorts, dat hy den Heer *de Sécus* had overgehaald, om een verzoekschrift, of wel een ontwerp van wet tot zyne in vryheid stelling by de Kamer in te brengen, en dat hy ook met dit verzoekschrift of ontwerp, hetgeen door hem zeer eigenaardig een *brander* of *bom* wordt genoemd, geen ander doel had, dan om eene soort van uitbarsting, eene hevige beraadslaging te bewerken. "Onze zaak moet bepleit worden;" schreef hy den 4den November aan *Tielemans*. "Myn doel is niet om ze te winnen; God "beware my daar voor! Ik wil ze enkel bepleiten, of "ten minste doen blyken, dat men weigert, dezelve "voor my te bepleiten. Dat is een genoegen, dat my "niemand ontnemen kan, en dat my ook slechts weini- "gen zullen benyden. Want, ik begeer stellig myn "regtsgeding te verliezen! en heb nooit niets anders be- "doeld, om dat ik slechts in dat geval naderhand ter "deeg schreeuwen konde."

In een brief van *de Potter* van den 17den November wordt gesproken van stukken over het verzoekschrift, "die aan alle trompetters in het land zyn gezonden, "met verzoek, om ze te blazen.—Ik zie uit uwe twee "laatste brieven," gaat *de Potter* tegen *Tielemans* voort, "dat by U [in 'sGravenhage] alles goed wordt voorbe- "reid, en dat *de voogd* zich kan gereed houden, om har- "de zaken te hooren. Meer heb ik niet gevraagd, ge- "wenscht of immer gehoopt. Overigens stel ik er geen "het minste belang in, om van hier te verhuizen, want "wy zyn zeer op ons gemak.... Als de eerste lang "gegeven is, hoop ik, dat het vuur dadelyk naar de "kruidkamer zal overslaan. Het is my waarlyk al zeer "onverschillig of ik in de lucht vlieg, indien maar alles "met my medevliegt. Wat zullen wy aardige dingen "in de lucht zien!"

Den 19den January 1830 schreef *de Potter* aan zynen vertrouweling, dat hy een bezoek van den Heer *de Sécus* gehad had, en dat deze hem hoop had gegeven, dat het door dit lid reeds voorgestelde ontwerp van wet door de Tweede Kamer zoude worden aangenomen. "Is dit het geval," gaat hy voort, "dan wensch ik, dat het ont- "werp zoo spoedig mogelyk door de Eerste Kamer ver- "worpen worde. Deze verwerping alleen maakt het "der Regering onmogelyk, om de hatelyke rol af te leg- "gen, die zy in deze geheele zaak gespeeld heeft."

Het blykt dus, dat *de Potter* om geene andere reden zyne zaak wilde behandeld hebben, dan om de gemoederen tegen de Regering op te winden. De brieven van *Tielemans* leveren daarvan, zoo wel als van zyne onderhandelingen met eenige leden van de Tweede Kamer om hen tot het ondersteunen of mede-indienen van het voorstel van den Heer *de Sécus* te bewegen, nieuwe bewyzen op. "Zoodra ik uw antwoord ontvangen heb," schryft *Tielemans* den 6den November, "zal de grysaard [de "Heer *de Sécus*] de weldenkendsten [zyner medeleden] "byeen doen komen, en men zal over de verdeeling der "rollen spreken. Allen schynen my toe, goed gezind "te zyn, om zich regt hevig uit te laten."

Uit latere brieven van *Tielemans* blykt, dat het ontwerp, om het voorstel van den Heer *de Sécus* door nog eenige andere leden der Tweede Kamer, en inzonderheid door de Heeren *le Hon, de Brouckere, de Gerlache, de Celles, de Stassart* en *d' Omalius*, te doen onderteekenen, zwarigheden ontmoet, alsmede dat de beschuldigde *Tielemans* in deze geheele zaak eene uiterst werkzame rol gespeeld heeft, en daarover door sommigen der genoemde leden by herhaling geraadpleegd is geworden.

Zulke ongehoorde pogingen stelden de beide beschuldigden te werk, om, zoo als zy het noemden, den *brander* te water te brengen, die *het vuur naar de kruidkamer moest doen overslaan.* En welk tydstip hadden zy daartoe uitgekozen? Het tydstip, toen de beraadslagingen over de tienjarige begrooting moesten beginnen, en toen dus de party der ontevredenen hevige schokken meende te kunnen verwachten. Zy gingen voort, niettegenstaande een voorzigtig vriend hun de geheele poging afried, omdat de Staat daardoor aan groote ongelukken konde worden blootgesteld. *Melchisedech,*" schreef "*Tielemans*, "*schynt voor de beide Vlaanderen vrees te koes- "teren, en te gelooven dat, op het eerste teeken, alles aldaar "in vuur en vlam zal staan?*"—En wat antwoord *de Pot- "ter* hierop: "Misschien is die vrees niet ongegrond; "maar hoe langer men draalt, hoe meer dit het geval "zal worden; en het *is wel buiten twyfel, dat binnen kort "alles naar Vlaanderen zal gelyken.* De dwaasste par- "ty, die men kiezen kan, is te dralen. Men moet nood- "wendig overwinnen of zich overgeven."—Zoo iets, dan ontsluijeren zulke gezegden de geheime bedoelingen der party.

De brieven van *Tielemans* strekken al verder ten bewyze van twee andere punten, namelyk, dat hy den geest, waarin de bladen der party moesten geschreven worden, geheel bestuurde, en dat de zoogenaamde briefwisseling uit den Haag, die in het Brusselsche blad *le Belge* plagt voor te komen, grootendeels of geheel van hem afkomstig is. Zoo zyn, blykens zyn brief van den 13den November, de redeneringen over het Londensche verdrag, waarby de oprigting van ons tegenwoordig Koningryk is vastgesteld, en wat daarmede in verband staat, op eenen door hem gegeven wenk geplaatst, ofschoon hy dadelyk te kennen had gegeven, "dat men "deze snaar met voorzigtigheid moest aanroeren," en ofschoon hy zelf het genoemde Verdrag "een nietig stuk papier" had genoemd.

Van tyd tot tyd toonde zich *Tielemans* in zyne brieven zeer ontevreden op den *Catholique* en het *Journal de Louvain*, die, zoo als men weet, de geheime bedoelingen der party openbaarden. Hy spreekt in zyn brief van den 1sten January van de noodzakelykheid, om deze bladen geheel te verloochenen en voor vyanden van het algemeene welzyn te verklaren.

In denzelfden brief leest men het volgende: "Ik kom "op myn onderwerp terug, op de noodzakelykheid, om "te beletten, dat de Pruissen zich met onze zaken be- "moeijen. De Regering vreest vooral voor Frankryk. "Men moet van deze omstandigheid party trekken; "*maar dit is gevaarlyk genoeg, want de minste onhandig- "heid zoude ons hier in het verderf kunnen storten.* Open- "hartigheid is, naar myn inzien, in dezen nog het beste, "en men zoude zonder omwegen kunnen zeggen, dat "zoodra de Regering ons aan de hoede der Pruissen "wilde toevertrouwen, wy ons van onzen kant voor ge- "magtigd zouden houden, *om ons onder de hoede der "Franschen te stellen.* Weinige woorden daaromtrent "zouden iets uitwerken, en men zoude een of twee ma- "len op de bedreiging kunnen terugkomen, die toch al- "tyd slechts als eene uiterste redmiddel moet worden "voorgesteld."

Wat beteekent die geheimzinnige zinsnede, dat de minste onhandigheid in het spreken over Frankryk de beschuldigden in het verderf zoude kunnen storten?—Wy laten dit aan uw eigen oordeel over, en zullen niet nasporen of de party ook verstandhouding buiten 'slands heeft. Andere uitdrukkingen in de brieven van *Tielemans* schynen met de aangehaalde in eenig verband te staan.

In zyn brief van den 19den December leest men het volgende: "Nu het hagchelyk tydstip der begrooting "voorby is, moet men aan de drukpers en aan het open- "baar onderwys denken. Wy hebben alles gewonnen, "zoo wy beletten kunnen, dat deze twee ontwerpen "worden aangenomen. Daartoe, en daartoe by uitslui- "ting, moeten voor het oogenblik onze pogingen strek- "ken. Na het sluiten der zitting zal men aan het ove- "rige arbeiden en alles zal voor de volgende zitting voor- "bereid zyn. Ik herhaal het, *te groote haast is een slecht "middel, om het doel te bereiken.*"

"*Laat ons de verraders schandvlekken*, maar ook hen "alleen, en aan de zwakken eene kans overlaten, om "zich te bekeeren."

Tielemans noemt hier blykbaar den regtschapen man, die de inspraak van geweten en pligt volgt, een verrader. Waarschynlyk noemt hy dengenen, die pligt en geweten verzaakt, een man van eer, zelfs dan, wanneer hy betaald wordt, om naar derzelver inspraak te luisteren. Men weet voorts, hoe verre het de bladen, aan welke zyne bevelen gerigt waren, in de kunst van schandvlekken, gebragt hadden, en in het oog van ieder weldenkende rangschikt hy zich dan ook onder die openbare eerroovers, die door *Bernardin de Saint-Pierre en Beccaria* voor verachtelyker zyn uitgekreten dan struikroovers en moordenaars.

Eindelyk blykt nog uit de in beslag genomene briefwisseling, dat *de Potter*, die tegen elk ander zoo veel zelfvertrouwen ten toon spreidde, somtyds nederig aan *Tielemans* vroeg, welke rigting hy aan de dagbladen moest geven, en of hy daarin niet eens op een verkeerden weg was. Aan den anderen kant ziet men in eenen brief van *de Potter* van den 3den November zekeren wrevel daarover doorblinken, dat *Tielemans* in het geheim aan den *Courrier de la Meuse* en aan den *Catholique* berigten zond, die somtyds weinig met die voor de Brusselsche dagbladen overeenkwamen."

Curaçao den 20sten Augustus 1830.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezer kolonie, wordt hierby bekend gemaakt dat er op aanstaanden Dingsdag den 24sten dezer, zynde dé Geboortedag van Zyne Majesteit onzen zeer geliefden en geëerbiedigden Koning, audientie door Zyn HoogEd. Gestr. zal verleend worden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, na het afloopen der Parade van de gewapende magt, dewelke zal gehouden worden des voormiddags te half twaalf ure.

W. PRINCE, Sec.

WAARSCHOUWING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 18den Augustus 1830.

DEWYL niettegenstaande de reeds gedane waarschouwingen nog verscheidene lieden, in gebreken gebleven zyn, om, hunne Rekeningen van Contributie tot instandhouding der Schuttery, zoo mede van Tonnengeld der Nederlandsche, in deze kolonie te huis behoorende vaartuigen, beiden over dit jaar, te voldoen, zoo worden dezulken hierby nog ten overvloede indachtig gemaakt om hunne gezegde rekeningen vóór of uiterlyk op den laatsten dag dezer maand Augustus te komen afbetalen, aangezien, na verloop van dien termyn, de nog onvoldane rekeningen zonder eenig verder uitstel ter geregtelyke invordering aan den bevoegden ambtenaar in deze kolonie zullen worden overgegeven.

De Ontvanger by het Gemeente-Bestuur,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 20sten Augustus 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 21 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 6den Augustus 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Augustus zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœna als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

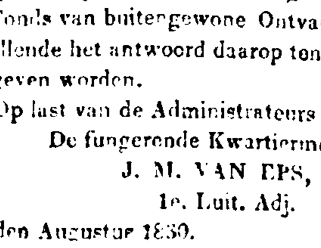
AANBESTEDING.

DE Administrateurs van het Garnizoen te Curaçao, zullen aan de minst inschryvende aanbesteden de leverantie van 725 Nederlandsche Ellen Brugsbont á 4-4 breedte, alsmede de hoeveelheid van 1245 Vierkante Nederlandsche Ellen Wit Linnen voor Broeken, ten dienste des Garnizoens voornoemd.

De gegadigden addresseren zich by besloten biljetten op Donderdag den 2den September aanstaande ten Kantore van den Majoor Kommandant der Troepen binnen het Fort Amsterdam (met overlegging der Monsters en vermelding der Pryzen) onder korting van 2 per cent voor het Fonds van buitengewone Ontvangsten en Uitgaven; zullende het antwoord daarop tonzelfden dag en plaats gegeven worden.

Op last van de Administrateurs voornoemd,
De fungerende Kwartiermeester,
J. M. VAN EPS,
1e. Luit. Adj.

Den 14den Augustus 1830.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden als Gevolmagtigden van den Heer WM. TWEEBOOM, zullen op Woensdag den 25sten dezer by Publieke Opveiling doen verkoopen:

Een Huis staande en gelegen op Pietermaay in de 4de Wyk, met bybuizen, hebbende laatst toebehoord aan wylen Dewed. Minors.

Een dito op Pietermaay, eerste Wyk, No. 54; eenige Slaven, &c.

ABM. DE MEZA.
ABM. DE VEER Jr.

Den 12den Augustus 1830

Lyst van aangebragte en onafgehaalde brieven ten Post Kantoor.

J A Jesurun
Pedro Gamboa
Rafaela Dias
Salvador Garcia Ortigose
Leonora Lauffer
Lucia Cabrolo
Hana Capriles
Victorina Diego
Maria Encuna Blanco
Felipe Lopez
J de D Henriquez
Rebecca Pardo
Lorenzo Oduber
Pieter Kwiekman
J M Waalssen
Heldewier de Vignon
T J D Bauricius
J M Jutting
J M Barrey
J G G Scarbow
Petrus Arcus
A B Dwars
C A Thompson
G C Verdoorn
Pitinel de Lare
Gerigorie Maceyo
Christobal Secondi
J S A Dalza
Manuel de Jesus
Anna Broucene
Maria Leonora Morena
Selestina Martis
Maria Leonora Perez
Leonora Goforne
Siedenburg
Dominga Cafiero
Clara Felipe
Helena Rafael
F de Rand
H W de Quartel
J P Meyer
J F Eykholt
J W Schaik
K Swaan
W J Scheltins
Neneia Fabel
Maria Penzo
M Balentien
F de la Rosa Bocanegro
Anna Ponteson
Wm Caloe Raven
Carlos Belnal Meldo
Nemmey Gueh
Hermina Lauffer
Andra Rosina
Felipe Lopez
Maria Martina Alonzo
Betchie Nieuwaerk
Jacoba
Maria Madalena Nicolasa
Anna Ladewicha
Gerarda Abranco
Reinita
J van der Straten
M de Marchena jr.
Moses Toba
D G Casseres
Delegar Jesurun
E Levison
Penso & Brandao
E L Fonzeka
D & J De Meza
J A De Lima
A E Plaate
M Henriquez
Josef Thompson
Jose Conche
J G Gaatman
A Allen

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—AUGUSTUS.

16. brik Johan Eduard, Martins, Hamburgh
18. bark Victoria, Debois, Puerto Cabello
19. golet Del Carmen, Schotborgh, Coro
bark Drie Gebroeders, Flemming, Aruba
20. golet Abeona, Evertsz, Bonaire
—— Anna, Blan, St. Jago de Cuba

UITGEKLAARD—AUGUSTUS.

14. brik De Onderneming, Engels,
golet Gouv. Gen. von Scholten, Reed,
17. —— Maria, Rotjes,
—— Amable Lucia, Marcoñier,
18. bark Flor de la Mar, Sapias,

VERTROKKEN—Op Zaturdag den 14den dezer Z. M. Transport Schip de *Zeemeeuw*, gekommandeerd door den luitenant der 1ste klasse J Berkhout Molenaar, naar Amsterdam.

Zondag den 15den, het Nederlandsche Brikschip de Onderneming, kapitein Engels, naar Amsterdam.

Maandag den 16den, Z. M. brik de Kourier, gekommandeerd door den kapitein luitenant van der Straaten, naar Aruba.

Een brief van Puerto Cabello gedagteekend den 16den dezer, meldt dat men aldaar de tyding uit St. Thomas had ontvangen, berigtende het innemen van Algiers door de Franschen. Na een aanval van 24 uren werd de stad stormenderhand ingenomen en drie dagen lang geplunderd. De Franschen verloren er 10,000 man aan dooden en gekwetsten.

SPANJE.

Nopens de geschiedenis van het bevelschrift tot intrekking der Salische wet in Spanje, hetwelk in 1789 door Koning *Karel IV.* opgemaakt, doch, volgens het medegedeelde bevelschrift van Koning *Ferdinand*, altyd geheim zoude gehouden zyn, geeft een Paryschi dagblad de volgende ophelderingen.

Toen *Karel IV.* in 1789 het bedoelde bevelschrift opmaakte, was hy daartoe voornamelyk door Oostenryk aangezet geworden, hetwelk van den invloed, dien het destyds op het Spaansche Kabinet had, gebruik wilde maken, om zoo mogelyk de overige takken van het huis *Bourbon* van de Spaansche erf-opvolging te doen uitsluiten. Intusschen was *Karel IV.* bevreesd om openlyk eenen maatregel te nemen, die hem de vyandschap der overige Staten konde berokkenen, welke door Vorsten van zyn geslacht geregeerd worden; en zelfs tot een heimelyken stap besloot hy alleen, omdat hy begreep, de toenmalige staat van zaken in Frankryk *Lodewyk* XVI zoude verhinderen, om op andere belangen acht te slaan.

Intusschen bleef de zaak geenszins zoo geheim, als in het medegedeelde stuk gezegd werd, en het spreekt van zelf, dat van een geheim, hetwelk aan eene vergadering als die der Kortes, was toevertrouwd, wel iets moest uitlekken; zoo als dan ook de Koning van Napels, *Ferdinand* IV, daarvan onderrigt werd, wiens vertoogen, zoo als men beweert, later bewerkt hebben, dat het bevelschrift niet afgekondigd ward. Hetzelve geraakte gedurende de groote gebeurtenissen van het laatst der vorige eeuw in vergetelheid. Slechts in 1808, toen het koninklyk geslacht naar Frankryk was weggevoerd, en toen de party, die zich tegen Koning *Jozef* verzettede, de thans overledene Koningin van Portugal, *Charlotte Joachine* (zuster van Koning *Ferdinand*) naar Spanje wilde roepen, om de Regering te aanvaarden werd men weder opmerkzaam op dat stuk; doch men was toen niet in de gelegenheid om nasporingen naar hetzelve te doen. Hetzelve werd dus op nieuw vergeten, en slechts by toeval, twee jaren geleden, weder gevonden, onder eene menigte andere oude papieren van den vorigen Koning. Daar de Koning *Ferdinand* by de zwakke gezondheid der toenmalige Koningin geene hoop op erfgenamen konde koesteren, had hy er ook geen belang by, om van het wedergevonden bevelschrift gebruik te maken; en het denkbeeld, om hetzelve als wet van Staat te doen gelden, schynt eerst by denzelven te zyn opgekomen, sedert de tegenwoordige Koningin zich zwanger bevindt.

Indien deze ophelderingen minder juist zyn mogten, zullen zy zekerlyk al ras worden tegengesproken, daar de staatkundige partyschap in Frankryk zich ook van deze zaak al reeds heeft meester gemaakt.

TURKYE.

Ten behoeve der Katholyke Armeniers, aan welke onlangs verlof is gegeven, om uit hunne ballingschap naar Konstantinopel terug te keren, werden nog meerdere gunstige maatregelen te gemoet gezien. Zoo zoude onder anderen naar men beweerde, de Porte besloten hebben, dat de huizen der katholyke Armeniers, welke by derzelver verbanning verkocht en meestal voor eenen spotprys door de niet vereenigde Armeniers gekocht waren, aan de voormalige eigenaars zouden teruggegeven worden, zonder dat deze aan de tegenwoordige eigenaars den daarvoor betaalde koopprys zouden behoeven weder te geven, naardien dezelve moest beschouwd worden als ryk e-lyk vergoed, door het gebruik der gekochte huizen. Ook ten opzigte van diegene der bedoelde huizen, welke in het bezit van Muzelmannen gekomen waren, zoude denkelyk eene voor de oorspronkelyke eigenaars gunstige bepaling gemaakt worden.

In eenen brief uit Konstantinopel, van den 10den Maart leest men het volgende aangaande den onlangs ontslagen Reis-Effendi, wiens verwydering door velen als een gevoelig verlies voor de Porte wordt aangemerkt.

" Van alle de Turksche Ministers, die sedert tien jaren met het beheer der buitenlandsche zaken belast zyn geweest, was *Pertew*-Effendi voorzeker de eenige, die den toestand van het Ottomanische Ryk uit het juist oogpunt konde zien, en die wist, wat er vereischt wierd, om hetzelve staande te houden te midden der stormen, die het van alle kanten bedreigden. Ook is het aan geenen twyvel onderhevig, of deze staatsman, die zich door ondervinding van de ondoelmatigheid der oude staatkunde van het Turksch Bewind overtuigd had, wilde opregtelyk den vrede met alle zyne gevolgen, hoe groot ook de opofferingen wezen mogten, waaraan het verdrag van Adrianopel in dit opzigt de Porte onderwierp. Daarom gaf hy onbewimpeld aan den Sultan zyn misnoegen te kennen over

de kuiperyen van een vreemd gezant, die het vertrouwen des Sultans had weten te verwerven, en denzelven de middelen aan de hand deed, waardoor bÿ de vervulling van de voorwaarden des vrede-verdrags in het oneindige zoude kunnen vertragen, in de hoop van eindelÿk geheel daarvan ontslagen te zullen worden. Men beweert dan ook, dat het ongenoegen des Sultans over de vertoogen van zÿnen Minister dienaangaande, meer dan de zwakke gezondheid van dezen laatsten, de oorzaak van deszelfs ontslag is."

FRANKFORT.—Bÿ de laatste overeenkomst der drie mogendheden, ten aanzien van Griekenland, is bepaald, dat, zoodra dezelve ter kennis van de belanghebbende partÿen is gebragt, de staat van vrede een aanvang zal nemen, en de onderdanen der beide landen wederzÿds, wat de regten van handel en scheepvaart betreft, zullen behandeld worden als die der rÿken, welke met de Ottomansche Porte en Griekenland in vrede leven. De Ottomansche Porte en de Grieksche regering zullen voorts onverwÿld eene algemeene en volkomene amnestie behooren te verleenen — De acte van amnestie der Porte zal inhouden, dat in haar geheele rÿk geen Griek van zÿn eigendom beroofd of op eenigerlei wÿze verontrust zal worden, omdat hÿ aan den opstand van Griekenland deel genomen heeft. De acte van amnestie der Grieksche regering zal gelÿke bepaling bevatten, ten behoeve van alle Muzelmannen of Christenen, welke tegen hare zaak partÿ genomen hebben, en bovendien nog verkondigen, dat zoodanige Muzelmannen, die op het grondgebied en de eilanden, welke bÿ Griekenland gevoegd zÿn, willen blÿven wonen aldaar met hunne huisgezinnen volkomene veiligheid genieten zullen. De Ottomansche Porte zal aan de zoodanigen van hare Grieksche onderdanen, die het Turksche rÿk wenschen te verlaten, eenen termÿn van een jaar toestaan, om hunne bezittingen te vervreemden en het land te verlaten. De Grieksche regering zal aan zoodanige ingezetenen van Griekenland, die naar het Turksche rÿk wenschen te verhuizen, dezelfde vrÿheid verleenen.—De Grieksche krÿgsmagt te land en ter zee zal onverwÿld ontruimen het grondgebied, de vestingen en eilanden, welke zÿ buiten de thans bepaalde grenzen van Griekenland bezet heeft. Insgelÿks zal de Turksche krÿgsmagt, welke grondgebied, vestingen en eilanden bezet heeft, welke binnen die grenzen gelegen zÿn, dezelve mede ten spoedigste verlaten en achter die grenslÿn terugtrekken. Elk der drie verbondene hoven zal de bevoegdheid hebben, om deze bepalingen te waarborgen.

UIT BEYEREN.

Onder dit opschrift lezen wÿ in een *Duitsch* tydschrift:

"Gedurig komt het bÿ ons meer aan den dag, dat wÿ met verhaasde schreden naar de middelleeuwen moeten wederkeeren, toen alleen de fraaije konsten bloeiden, terwÿl de menschelÿke rede in diepe sluimering lag. Reeds bezitten wÿ eene menigte bedelkloosters; thans ligt de opwekking der *Benedictÿnen* aan de beurt. Althans zou één (klooster) in den *Beneden Donaukreits* daartoe werkzaam zÿn. Herstelling der *Jesuiten* is bÿ ons niet noodig, daar zÿ nooit ondergegaan zÿn, maar slechts in stilte voortleefden. Uit het onlangs in het licht verschenen nieuwe Plan voor de Latÿnsche Scholen en Gÿmnasiën ziet men derzelver voortdurende werkzaamheid.—Hetzelve rust op hunne grondstelling, dat de hoogere scholen van de lagere moeten afgescheiden worden. Oefening van het geheugen is tot hoofdzaak gemaakt. Aan mensch- en natuurkunde wordt niet gedacht: want de eerste leidt tot zelfkennis en bezonnenheid, en de andere doodt allen zin voor bÿgeloof, dezen grondslag van het geestelÿk despotismus. Hetgeen het geheel de kroon opzet, is, dat de, gelÿk men weet, in de middeleeuwen heerschende, wÿsgeerte van ARISTOTELES bÿ ons algemeen ingevoerd wordt.

"Als een onfeilbaar teeken des tÿds is de terugkeering der geestelÿke Blÿ-, Treur- en Tooneelspelen te beschouwen. En opdat gÿ U niet verbeeldt, dat het scherts is, zoo schrÿf ik voor U de aankondiging daarvan af uit onzen *Beÿerschen Landbode*, een sterk gelezen tÿdschrift, dat te *Munchen* uitkomt. Aldaar leert gÿ, No. 61:

" " Met allerhoogst en Genadigst Verlof,
" zal door de gemeente *Thaning*, bÿ *Landsberg*, (het laatste is de beruchte plaats,
" waar de, tot uitroeijing der ketters, naar
" *Beÿeren* geroepene *Jezuiten* hun Collegie
" en hoofdzetel hadden) op den 8, 12, 28
" en 29sten Junÿ, en daarna op den 5, 15,
" 19 en 26sten Julÿ dezes jaars, in het o-
" pen veld, op een overdekt tooneel: Het
" GROOTE VERZOENINGSOFFER OP GOLGOT-
" HA, OF DE GESCHIEDENIS DES LYDENS EN
" STERVENS VAN JEZUS, VOLGENS DE VIER
" EVANGELISTEN, met figuurlÿke vertoonin-
" gen (*bildliche Vorstellungen*) uit het Ou-
" de Verbond, tot overweging en stich-
" ting (?) worden ten tooneele gevoerd.—
" Het begin is telkenreize ten acht ure des
" morgens; van elf tot twaalf des middags
" houdt men rust. De muzÿk is van den
" Heer Componist LEIBL te *Munchen*.—
" *Thain*, 15 Mei 1829." "

Desgelÿks beginnen vele Katholÿke geestelÿken de menschen, in het openbaar door daden van het ruwste bÿgeloof te misleiden en aan hunne baatzucht dienstbaar te maken. Een derzelven, in mÿne nabuurschap, heeft onlangs twee zieke paarden en twee zeugen gebenediceerd (de benedictie gegeven), en voor de herstelling van eerstgenoemden zelfs eene mis gelezen. Doch deze waren op geenerlei wÿze te behouden, en van de laatsten werd maar één genezen. Ook met de herstelling van bezetenen laat hÿ zich in. Zelfs heeft hem een naburig, zeer eenvoudig Protestantsch landman duizend fl. geboden, zoo hÿ den Duivel van zÿne met herhaalde vlagen van krankzinnigheid bezochte vrouw wilde uitdrÿven. Men onderhandelt nog over de zaak, en het gevolg blÿft dus te wachten."

Sommige gewesten in *Zwitserland* staan bekend als de bakermat van menigvuldige godsdienstige sekten, onder welke bÿ voorbeeld, nog niet lang geleden, de zoogenaamde *Momiers* veel gerugts gemaakt hebben. Deze schÿnen sedert eenigen tÿd iets stiller geworden te zÿn, doch thans heeft zich, volgens berigten uit Geneve, in die stad eene nieuwe sekte van een vrÿ zonderlingen aard opgedaan. Derzelver aanhangers begeven zich des avonds naar de begraafplaatsen, en brengen aldaar den nacht door, zoo als zÿ zeggen, om met de zielen der afgestorvenen gemeenschap te houden. Volgens de Politie-verordeningen te Geneve, is het verboden de begraafplaatsen des nachts te bezoeken, ten einde schending of berooving der graven te verhoeden; en dien ten gevolge waren dan ook onlangs eenige dier nachtwandelaars in verzekerde bewaring gesteld. Daar zÿ echter de graven niet geschonden hadden, en in de bestaande verordeningen niets van den omgang met geesten gezegd werd, had men hen weder vrÿgelaten; en sedert dien tÿd werden de begraafplaatsen nog veelvuldiger des nachts bezocht.

Volgens de *Literary Gazette* zou de vermaarde natuurkundige *Bonpland*, de reisgenoot van den vermaarden *Humbolt*, welke langen tÿd, door den dictator, doctor *Francia*, in Paraguaÿ gevangen gehouden was, in vrÿheid geraakt zÿn. Hÿ zal ongetwÿfeld zeer belangrÿke bÿzonderheden van de landen, die hÿ bezocht heeft, in het licht geven.

NOORD-AFRIKA.

By voortduring stellen de dagbladen der tegenpartij in Frankryk de onderneming tegen Algiers als zeer gewaagd voor, en tellen alle de moeyelykheden op, waarmede de Fransche krygslieden op de Afrikaansche kust zullen te kampen hebben, zoo als, de brandende hitte, het gebrek aan water, de besmettelyke ziekten en de sterkte der vestingwerken van Algiers. Thans leest men in het dagblad van Marseille eenen brief van een Franschman, die, zoo hy zegt, langen tyd te Algiers gewoond heeft, en dus moet verondersteld worden, om over de gesteldheid dier stad te kunnen oordeelen; welke de verovering daarvan voor zeer uitvoerlyk verklaart. Wy nemen uit dezen brief het volgende over:

"De stad Algiers ligt tegen eene hoogte aan, in den vorm van een driehoek, welks één zyde zich tot aan de zee uitstrekt, terwyl de beide overige zyden landwaarts inloopen, en zich by het nieuwe paleis van den Dey, de Casba genaamd, in één punt vereenigen.

Dit paleis, de geheele stad en de vlakte van Babazon wordt door de zoogenaamde *Keizers sterkte* bestreken. Eene andere sterkte, *de Star* genaamd, die men nog op sommige kaarten vindt, bestaat niet meer.

De tuin van het paleis van den Nederlandschen Konsul, welke aan dien van den Zweedschen grenst, ligt zoo hoog, dat men daaruit op het binnenplein van de Keizers-sterkte zien kan. Ik haal deze omstandigheid enkel aan, om te bewyzen, hoe gemakkelyk men een kasteel, waarvan het lot van Algiers afhangt, zoude kunnen plat schieten.

Terwyl Algiers aan den zeekant byzonder goed versterkt is, kan die stad aan den landkant geene geregelde belegering van drie dagen doorstaan. Zy bezit zelfs geen doorloopenden wal, want in plaats daarvan vindt men op sommige punten niets anders dan den achtermuur van tuinen, die aan byzondere personen toebehooren.

De grachten rondom de stad zyn altyd droog en kunnen, wegens de sterke helling van den grond, niet onder water gezet worden. De stad heeft drie poorten, en wordt op geene andere wyze van water voorzien, dan door middel eener waterleiding, die op een half uur afstands van Algiers allergemakkelykst verstopt zoude kunnen worden; in welk geval de stad zich uit gebrek aan water spoedig zoude moeten overgeven.

De bezetting van Algiers bestaat uit 4000 Turken, terwyl in de overige sterke plaatsen van den Dey nog 2000 man van dezelfde soort van krygslieden liggen.—De stad wordt aan de zeezyde door 800, en aan de landzyde door 100 of 120 stukken geschut verdedigd.

Het is niet te ontveinzen, dat de groote moeijelykheid in de landing zelve zal gelegen zyn. De Fransche krygslieden zullen waarschynlyk op elk punt, waar zy voet aan wal mogten willen zetten, geheele drommen Arabieren ontmoeten, die hun de landing zullen betwisten, maar deze Arabieren zyn slecht gewapend; velen hunner hebben nog ouderwetsche geweren, die met lonten worden afgeschoten, en zy nemen in het geheel geene krygstucht in acht. Daarenboven zullen zy slechts voor eenige dagen levensmiddelen medebrengen, en dus, zoo zy al niet door onze krygslieden verdreven worden, spoedig uit honger naar hunne gebergten terugkeeren.

De landing zal, naar men vry algemeen vermoedt, vier uren ten westen van Algiers, geschieden op eene plaats, die op de Fransche kaarten Touretta Checa en door de inboorlingen Sedy-Fermeh genoemd wordt; doch hetzy men daar, hetzy men ten oosten der stad de landing bewerkstellige, men zal geen gebrek aan water hebben.

Ik durf er voor instaan, dat de luchtgesteldheid van Algiers gezond, en welligt minder heet dan in Provence is. De groeikracht vertoont zich daar in vollen luister. Gevaarlyke koortsen zyn er niet bekend en voor de pest behoeft men ook niet te vreezen, tenzy die plaag uit Egipte wordt overgebragt, hetgeen thans in tien jaren niet gebeurd is."

A letter received from Porto Cabello dated 16th inst. says that from St. Thomas news had arrived, stating that Algiers was taken by assault after a continued attack of 24 hours. The French had 10,000 men killed and wounded, and plundered the city three days.

FROM PARIS PAPERS.

MAY 2.

According to accounts from Rome, the Sacred College assembled on the 3d ult. at the Vatican, to decide on the validity of the canonisation of the blessed Clara Gambarotti, founder of a convent at Pisa. Clara died in 1419, with the reputation of a saint, as well as her brother, who was likewise the founder of a monastic order — Since that time, the inhabitants of Pisa had ranked her among the Saints; but as in latter times some persons contested the titles of the Saint, the Conclave has confirmed their authenticity.

MAY 11.

Letter from Ancona state, that it is expected that the Russian squadron will go to Cagliari, from whence it will proceed to co-operate with the French against Algiers. The English, on the other hand, will have a squadron of observation at Gibraltar, while Admiral de Rigny will remain in the Archipelago, to keep in check any attempt on the part of the Turks to relieve Africa.

The *Hamburgh Correspondent* has intelligence from Copenhagen to the 1st inst. A Captain of the Royal Navy had left Copenhagen with dispatches for the United States. They relate to claims for indemnity, made by the Americans upon Denmark, alluded to in the President's Speech at the opening of the last Congress. It is reported that proposals have been made on the part of the Americans for the cession of the island of St. Croix. The Governor of the Danish West India islands, who is now in Europe, is to proceed to America, in order to assist the Danish Minister at the United States in bringing about a satisfactory arrangement.

MAY 12.

The draught of a new law for the repression of offences by the Press, has been distributed to the members of the States General of the Netherlands. The following are its principal provisions:—Outrage towards the King will be punished with an imprisonment of from two to five years; calumny towards a member of the Royal Family, from one to three years' imprisonment; disobedience to the laws, and attempts at disturbing public tranquillity, will also be punished with an imprisonment of from one to three years. In the case of a second offence, the punishment may be increated by half of the full penalty.

The Second Chamber of the States General of the Netherlands, on the 6th instant, commenced their discussion of the law whereby the Directors of the Sinking Fund are to be authorised to pay off the charges upon it, bearing interest at 4 1-2 per Cent., and issue Bonds at a lower rate of interest. The discussion continued on the 7th, and on the 8th the law was adopted by a majority of 47 against 31.

MAY 13.

LONDON, May 10.

We subjoin an article from the *Times*, on the subject of a memorial to Government by the merchants and others interested in the trade with South America. On Thursday next petitions of a similar nature will be presented to the House of Commons from Liverpool, Glasgow and Manchester; and that in a short time a public meeting will be held at the Mansion House on the same subject.

An important memorial has just been presented to Lord Aberdeen, from the Committee of South American and Mexican merchants, who recently waited upon his Lordship. The memorialists set forth the evils resulting to the commercial interests of this country from the measures which Ferdinand has adopted, and still appears to meditate, towards the infant republics of America, and principally towards the Mexican states The capital which has been embarked by British subjects in commercial transactions with the citizens of these new states, and in pecuniary assistance to their Governments, is calculated, as appears from the memorial, at nearly £27.000.000 sterling, of which little short of £10,000.000 has been given to merchandise and mines. We trust the Ministers of Ferdinand will be told that they shall not continue to harass private interests by a system of petty aggressions assuming the character and pretence of war, but utterly imbecile as regards the accomplishments of any one object of fair or recognised hostility. Ferdinand might as well invade the Moon as any portion of America, but he may vent his spite in retarding her advances towards internal tranquility, civilisation, and wealth. He may force the republics to keep up armies—to commit unsafe power to military chiefs—to postpone the commencement of useful undertakings—and to divert to other objects the funds which would long since, but for the menaces of Spain, have been appropriated to the discharge of their pecuniary engagements. But these mischiefs, we make bold to affirm, a British Government ought not, by further forbearance, any longer to assist in perpetuating. As for negotiating with Ferdinand, or remonstrating with, or importuning him, he and his Camarilla make a mockery of all such forms. He and they must be *coerced;* there is no second mode of dealing with a knavish Cabinet. The above-mentioned claims to the protection of our Government are those of British subjects only; the claims of Mexico are, in our opinion, equally strong; but they involve the question of Cuba, which we must take some other opportunity of again submitting to the consideration of his Majesty's Ministers.—*(Globe)*

In the American Papers last received the only topic of consequence is an official notice in regard to the Tortugas, a claster of petty islands, or rather shoals, not far from the south point of Florida. Their whole length is about ten miles. Their surface is in general covered with bushes, but, being low and without any prominent feature, cannot at present be discerned at a greater distance than ten miles. On this spot, which is obviously within the territory of the United States, that Government have it in contemplation to establish a naval depot, which would give security to merchantmen engaged in the West India trade, and a retreat for invalids in the sickly season. It would also overawe the pirates who issue from the adjacent harbours.—*Courier.*

MAY 14.

We extract the following from a commercial letter, dated Bucharest, April 24:—"Our correspondence with Constantinople, to the 15th instant, continues to present the situation of the Ottoman Empire in very sombre colours. The executions which have recently taken place, and the inquisitorial system pursued, render the Sultan daily more and more unpopular. The taxes are augmented to an oppressive degree, and are levied with the utmost rigour; while the dearness of provisions, and the security of work, increase the miseries of the people to a fearful extent. The merchants are alarmed, and even intimate an intention of quitting the country; and the Greek traders, who established themselves at Constantinople under the protection of the Russian Embassy, begin to repent, and are preparing to transport their property either to Smyrna, where the presence of the European fleets will afford them protection, or back to greece, where the restoration of order will give a new impulse to business.—Besides, commercial transactions at Constantinople become hourly more difficult, on account of the mistrust which prevails, and which has totally destroyed all credit. The deterioration of the value of money, so repeatedly resorted to by the Porte with a view to obviate its financial embarrassments, render it uncertain whether the bargain concluded to-day will tomorrow be of the same value in specie."

MAY 17.

The *Moniteur* of this morning contains the following Royal Ordonnance:—

"CHARLES, by the grace of God, King of France and Navarre,

"To all those to whom these presents shall come, greeting. Considering Art. 50 of the Constitutional Charter: considering the laws of Feb. 5, 1817, March 25, 1818, June 9, 1824, May 2, 1827, and July 2 1828, and the Royal Ordonnances of Nov. 27, 1816, Sept. 4, and Oct. 11, 1820;

"Upon the report of our Minister Secretary of State for the department of the Interior,

"we have ordained and do ordain as follows:—

"Art. 1. The Chamber of Deputies is dissolved.

"2 The Electoral Colleges are convoked throughout the kingdom; those of arrondissements and of such departments as have but one college, for June 23, 1830; the Department Colleges for July 3; and the College of the Department of Corsica, for July 20.

"3. Conformably to Art. 6 of the Law of May 2, 1827, and to Art, 22 of the Law of July 2, 1828, the Prefects shall publish the present Ordonnance immediately after its reception; they shall open the Register of Appeals, post up again the Electoral Lists, and publish the Table of Rectification within the terms prescribed by the Law of July 2, 1828

"4. The operations of the Electoral Colleges shall take place as they are regulated by the Royal Ordonnance of Oct. 11, 1820.

"5. The Chamber of Peers and the Chamber of Deputies are convoked for the 3d of August next.

"6. The present shall be carried into execution in all the Departments from the day it shall have been entered in the registers of the Prefectures, conformably to Art. 4 of the Royal Ordonnance of Nov. 27, 1816.

"7. Our Minister Secretary of State for the Department of the Interior is charged with the execution of the present Ordonnance, which shall be inserted in the *Bulletin des Lois.*

"Given at our Palace at St. Cloud, May 16, A. D. 1830, and in the sixth year of our reign.

CHARLES.

"By the King,

"The Minister Secretary of State for the Department of the Interior,

MONTBEL."

A melancholy event at Berlin has just afforded an opportunity to the King of Prussia to manifest the high sense of justice by which that Monarch is known to be characterised. His Majesty's third son having, in a moment of imprudence, wounded one of his servants so seriously, that he died in consequence, the Prince did not escape the merited severity of his father. According to the laws of Prussia, the ordinary courts of justice cannot take cognizance of affairs against a member of the Royal family, the King, therefore, has appointed a special commission under the presidency of the Minister of Justice, to investigate this unfortunate affair and upon their report an order in council will acquit the prince, or sentence him to punishment.

MAY 18.

We extract the following from a letter, dated Geneva, May 8th:—"The Government begins to think seriously of emancipating itself from the degrading tribute paid to the states of Barbary. The Bey of Tunis having demanded this contribution, already refused, our Consul has received orders to declare to the Bey that the Sardinian Government persists in its refusal, and directs him to enter into a negotiation. To support this negotiation and ensure its success, the Minister of the Marine has given orders for all the armed vessels to assemble in the Gulph of Spezzia, from whence the flotilla will immediately proceed and take its station off Tunis; he has also directed that two brigs and a sloop, which have been just finished in that port, shall immediately be fitted out for sea, in order to augment this force. The King of Sardinia will thus shortly have before Tunis a squadron equally as strong as that which the Austrian Government kept last year off the shores of Morocco, and it will no doubt have a good effect. The squadron leaves the port today under the command of the Chevalier Castelvecchio. It is generally believed that these measures have been concerted with the French Government, who, at the moment when they are sending an Expedition against Algiers, are not sorry that the neighbouring Regencies, whom the Dey summons to his aid, should be occupied in defending themselves against their own enemies."